

L'APAGAFOCS

n° 11
ANY II

juliol
2011

REVISTA ESPECIALITZADA EN LA HISTÒRIA I MEMÒRIA DELS COSSOS DE BOMBERS

SUMARI

Editorial....2
 En el record....3
 Evolució del telèfon dels Bombers de Barcelona....4
 Presentació del llibre 'Bombers de Reus, 150 anys d'història....6
 Bombers de Barcelona a la refinèria de petrolis d'Escombreras l'any 1969....7
 25 anys de l'Escola de Bombers de Catalunya....9
 Incendi a la fusteria Coll Viader de Girona....10
 Hemeroteca històrica: Exhibició dels Bombers de Barcelona 1912....13
 Ha estat notícia....14
 Imatges: Bombers de Tortosa 1983 i Bombers de Barcelona 1992....18

L'APAGAFOCS - Número 11, juliol de 2011

Director: Marc Ferrer i Murillo

Consell Assessor: Carles Savalls i Ortiz, Joan Rovira i Morató, Jesús Mestre i Campi, Pius Dóniga i Fraile.

Col·laboradors en aquest número: José Luis Martínez Garrido, Ricard Cervantes, Raúl Muñoz Arcas, Joan Marc Silvestre i Acedo, Manel Biete Ballester i Marc Ferrer i Murillo.

Fotografia de portada: Anunci dels equips respiració de la marca Nemrod. Aparegut a la revista ¡Alarma! setembre de 1964.

Fotografia de contraportada: Anunci de la casa "Santmartí y Bracons", publicat a la revista "Fuego", febrer 1932.

Per col·laborar i/o rebre **L'APAGAFOCS** només cal enviar un correu electrònic a la nostra adreça email: historiesdebombers@gmail.com

L'APAGAFOCS és una revista que té com a principal finalitat estudiar i divulgar la història dels bombers catalans en qualsevol de les seves èpoques.

L'APAGAFOCS és una revista virtual i electrònica en format .pdf, gratuïta i sense ànim de lucre. No s'edita en format paper. No fem pagar per llegir-la ni comprar-la ni tampoc paguem als nostres col·laboradors/res. La seva periodicitat és trimestral.

L'APAGAFOCS sí que es fa responsable dels articles publicats, ja que confiem en els nostres col·laboradors/res, i en el nostre propi saber fer, per publicar una cosa o una altra.

L'APAGAFOCS és una publicació que una vegada descarregada des de l'ordinador es pot fer amb ella el que es vulgui. Et convidem a reenviar-la i a difondre-la. Es permet reproduir i distribuir en qualsevol suport els articles publicats a la revista, sempre citant el seu origen i autor/a. No es permet la transformació de les obres sense l'autorització prèvia del seu autor/a.

Molts dels continguts de la revista es poden consultar per internet:

<http://historiesdebombers.blogspot.com/>

<http://twitter.com/Apagafocs>

<http://www.facebook.com/apagafocs.historiesdebombers>

EDITORIAL

El passat mes de març el Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya, en la línia d'analitzar la situació de la seguretat i les emergències a Catalunya, va elaborar un document en que s'estudia l'actual situació dels Bombers a Catalunya, tot fent propostes de millores per a aquests, amb la intenció d'obrir un debat a la societat catalana.

Tot i que des de **L'APAGAFOCS** ens dediquem a estudiar i divulgar la història de Catalunya, com a bombers i historiadors, també volem dir la nostra al respecte aquest document, d'una manera breu. Més endavant ja ho analitzarem més al detall. El nostre incís és des d'una perspectiva històrica. Una de les propostes que surt en el document és integrar els Bombers de Barcelona i els Bombers de la Generalitat en un sol cos. El primer té més de 175 anys d'història. El segon, no arriba als 30. Per tant, podem trobar més partidaris de l'opció integradora dins els Bombers de la Generalitat, que no pas dins els Bombers de Barcelona. La capital de Catalunya, en especial els seus habitants i bombers, estan molt orgullosos del seu cos, i per tradició i pes històric, pensem que una fusió no tindria gaire partidaris. El fet que Barcelona tingui un cos de bombers autònom de la resta del país, no vol dir que no hi hagin d'haver contactes, relacions i intercanvis amb els de la Generalitat. No pel simple fet de fusionar-se, es solucionarien els problemes.

El segon punt, també des d'una visió històrica, és quan es parla dels col·lectius voluntaris d'emergències. En un mateix punt es situa els bombers voluntaris amb els de protecció civil i les ADF. Els bombers voluntaris tenen una presència de més de 150 anys en el nostre país. Son la referència dels actuals cossos de bombers i amb tot el respecte per altres tipus de voluntariat, pensem que comparar bombers voluntaris amb voluntaris de protecció civil, és no entendre com funciona realment el Cos de Bombers de la Generalitat. Totes les propostes que vagin encaminades cap als bombers voluntaris, s'han d'entendre i s'han de dirigir dins el Cos de Bombers, en general, que per això, també son bombers, malgrat que siguin voluntaris. Els problemes, mancances i solucions pels voluntaris de protecció civil i ADF, no tenen res a veure amb els bombers voluntaris. No entenem aquesta segregació dels bombers voluntaris dins l'estructura organitzativa dels Bombers de la Generalitat, que s'ha fet des del CEEC, ni a què respon realment aquesta finalitat.

Finalment, al llarg del document no es parla d'una qüestió que per nosaltres es fonamental: la creació d'un museu o d'un espai que permeti recuperar, dignificar, preservar i ensenyar la història dels bombers catalans, tot conservant i estudiant els seus materials i documents. Ja ho hem dit més d'una vegada: la Història esdevé una memòria col·lectiva que, amb les seves experiències prèvies, ens ajuda a avaluar i a guiar-nos en les noves situacions amb què topem. Com a bombers, ens hem de preocupar de reclamar el nostre paper en la història del nostre país. Els bombers hem estat a primera línia dels principals esdeveniments del nostre país: revoltes, guerres, incendis forestals, aiguats, accidents, etc. Perquè un cos de bombers funcioni, a més de tenir bon material i formació, cal fer-se respectar i una bona manera és que les noves generacions de bombers i de ciutadans coneguin la seva història.

EN EL RECORD

Pablo Calvo Sanchez, era bomber de Barcelona, tenia 52 anys d'edat i estava destinat al Parc de Montjuïc. El passat 2 de maig va patir un accident laboral quan es trobava de guàrdia a la seva caserna. L'accident es va produir durant la maniobra d'un vehicle de servei que sortia del parc per un avís d'incendi a Ciutat Vella. Ràpidament va ser atès pel seus propis companys i per dues ambulàncies del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) que van arribar al Parc. Pablo Calvo va ser traslladat i ingressat a l'Hospital Clínic de Barcelona per diversos traumatismes molt greus.

Després de lluitar durant un mes per superar les ferides i lesions, va morir el 8 de juny.

Una altra vegada son jornades tristes pels bombers, un dels seus membres ha mort en acte de servei. Des d'aquesta revista tot el nostre recolzament per a la seva família, amics i companys. Descansa en pau.

Que l'exemple dels qui amb esperit generós s'esforçaren i lluitaren pels altres, impregni els nostres cors.

EVOLUCIÓ DEL TELÈFON DELS BOMBERS DE BARCELONA

L'any 1877 va arribar el telèfon al nostre país. Bombers de Barcelona va estrenar el seu primer número propi de telèfon, el 1914, el 3000. Fins l'actual 112, en 130 anys, hi ha hagut 8 números diferents d'emergències.

❖ Marc Ferrer i Murillo

El Cos de Bombers de Barcelona va ser el primer de tot Catalunya en disposar d'una línia telefònica. Tot i que el primer telèfon va arribar a Espanya l'any 1877, van haver de passar 11 anys perquè les casernes tinguessin telèfons propis. El principal impulsor d'aquesta nova tecnologia va ser el cap de Bombers de l'època, Antoni Rovira i Trias, qui, aprofitant l'establiment d'una nova caserna al barri de la Barceloneta, va demanar que s'unissin tots els parcs telefònicament. La proposta va passar pel Ple de l'Ajuntament fins a tres vegades i, finalment, l'any 1884 va aprovar-se la instal·lació de la xarxa telefònica entre les casernes de bombers i les tinences d'alcaldia.

Però només uns mesos més tard, després d'haver anunciat que l'empresa Sociedad Anglo Española seria l'encarregada dels treballs, el projecte es va frenar en sec durant quatre anys. L'any 1888, gràcies a l'Exposició Universal, la premsa barcelonina va poder titular que el dia 8 de maig s'inauguraria una xarxa de telèfon que uniria els diferents parcs de Bombers amb la guàrdia municipal i el domicili de l'alcalde amb les cases consistorials. La nova línia es va presentar com una mesura innovadora de prevenció i organització de les emergències, tot i que en la pràctica el seu funcionament portava més maldecaps que avantatges.

Al juny de 1890, les autoritats de la ciutat es queixaven freqüentment del servei telefònic ja que la centraleta trigava 15 minuts en establir comunicació amb els bombers, un retard inacceptable quan es tractava de sinistres urgents. A la demora en les comunicacions s'hi afegia el problema de la descoordinació entre les centraletes i els parcs, com es publicava en un article de La Vanguardia del 18 de maig de 1891:

"Desde las primeras señales de alarma, a consecuencia del siniestro de ayer, se armó un lío total en los teléfonos de los cuartelillos, que

nadie se entendía ni contestaban en la central, perdiéndose un tiempo preciosísimo en tales momentos".

El gener de 1914, Bombers de Barcelona va estrenar el seu primer número propi de telèfon: el 3000. A partir d'aquell moment, l'ús intern que s'havia donat a l'aparell durant dècades canviava per ser utilitzat com a eina d'avís d'emergències per part de qualsevol ciutadà. Així, des del Cos es va donar l'ordre a serenos, policies i ciutadans que no fessin servir el tradicional xiulet per alertar als bombers, sinó que truquessin al número telefònic 3000. L'any 1918, coincidint amb un augment considerable del número d'abonats, l'Ajuntament va fer instal·lar plaques amb el número per tota la ciutat, per tal de popularitzar-lo entre els barcelonins. Deu anys més tard, el telèfon d'emergències 3000 va ser substituït pel 12345, fet que va obligar a renovar les plaques informatives repartides per Barcelona.

L'any 1929 va tenir lloc una nova Exposició Universal a la muntanya de Montjuïc i, com en l'anterior ocasió, els bombers van disposar d'una nova central telefònica en la caserna de l'Exposició, que s'unia d'aquesta manera als parcs del carrer Lleida i Central. Amb el pas dels anys, el telèfon es va popularitzar i amb ell tot un mite: el fals avís d'incendi. L'any 1928, Bombers va publicar un manual de bones pràctiques en què s'introduïa un rudimentari sistema d'identificació de trucades per evitar fer sortir les dotacions per una falsa alarma. La persona que donava l'avís s'havia d'identificar com a abonat i donar el número del telèfon des del que parlava. Tot seguit penjava i esperava a què el bomber telefonista el retruqués per verificar aquestes

dades i procedia a prendre nota de l'emergència. Segons el Consistori, aquest sistema només suposava la pèrdua de mig minut i servia per evitar que *"por una broma de mal género, se encuentren innecesariamente gran parte de los bomberos fuera de su cuartel al tiempo de un verdadero incendio y no puedan acudir a él durante varios minutos o aun algún cuarto de hora"*.

La tardor de 1932, Bombers de Barcelona va inaugurar la caserna de Provença com a nou Parc Central. La mudança des del Parc de la Ciutadella va suposar canviar el telèfon del Cos, que va passar del popular 12345 al 79000.

Però durant els anys 40, acabats de sortir de la Guerra Civil, les comunicacions amb els bombers es van endarrerir gairebé un segle. No hi havia gas, electricitat, aigua ni telèfon, i la figura del sereno va tornar a prendre importància per avisar els efectius a toc de xiulet. Amb el temps, un cop es van reactivar les línies telefòniques, es va afegir el prefix 2 al número dels bombers.

El 1953, l'Ajuntament va substituir el 279000 pel 2303030, i el 1962 va entrar en funcionament el nou número 2535353. Els responsables de la substitució van al·legar que el marcatge del nou número era un 25% més ràpid que l'anterior. Per aquelles dates, la regidoria va dur a terme les primeres gestions perquè els bombers poguessin disposar d'un número de tres xifres que permetés realitzar la trucada més ràpidament i, d'aquesta manera, evitar les confusions que les set xifres vigents ocasionaven.

A principis dels anys 70, la província de Barcelona va patir molts incendis forestals en què els bombers de la Diputació i els de la capital van haver de treballar colze a colze en l'extinció. La convivència continuada entre tots dos cossos va fer notar als seus responsables que era precís unificar el número de telèfon del servei d'incendis per aconseguir una major eficàcia i rapidesa, així com reduir-lo a tres xifres. Finalment, aquesta demanda va ser satisfeta l'any 1975, quan Telefònica va cedir el número 080 al Servei d'Extinció d'Incendis i Salvament de la ciutat. Cal dir que la policia de Barcelona disposava des de 1960 del número 091, mentre que altres serveis de Telefònica, com el de despertador o la informació esportiva, també eren de tres xifres. En canvi, Bombers no va tenir els tres dígit fins 15 anys més tard.

La nova línia va ser inaugurada el 21 de maig per l'alcalde Enrique Masó i, encara que el 080 passava a ser el número oficial d'emergències, es va decidir que l'antic 2535353 continuaria

vigent per si aquell comunicava o per a trucades no urgents. L'arribada del 080 va suposar també un canvi en la imatge corporativa de la flota de vehicles, que van començar a lluir

el nou número pintat a la carrosseria.

Catalunya va estrenar el telèfon únic d'emergències 112 al febrer de 1999. Es complia així la directiva europea que obligava a tots els països de la UE a implantar aquest número, unificant la dispersió de telèfons existents fins llavors. Paral·lelament, però, a Barcelona es va seguir utilitzant el 080 com a telèfon d'emergències dels bombers, i des del 112 s'hi derivaven aquelles trucades relacionades amb el Cos.

El primer de març del 2006, el Centre de Comunicacions de Bombers (CECOB) va desaparèixer del Parc de l'Eixample per instal·lar-se a l'espai reservat a la Sala Conjunta de Comandament, on ja treballaven de forma coordinada la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra des de finals del 2005. Aquest va ser el naixement del Centre de Gestió d'Emergències (CGE). La integració de Bombers de Barcelona també equipararia la tecnologia dels apagafocs barcelonins a la de la resta de cossos d'emergències de la ciutat i de tot Catalunya, tot formant part de la xarxa RESCAT (Xarxa d'Emergències i Seguretat de Catalunya), a la qual l'Ajuntament de la capital catalana va adherir-se el 2005. La solució tecnològica implantada amb aquesta xarxa permetia establir comunicacions de veu i dades, així com la localització de flotes per GPS, d'una manera més segura i fiable, prioritzant aquelles comunicacions corresponents a la coordinació dels usuaris en situació d'emergència.

A partir de l'entrada en funcionament del CGE, la primera atenció de les trucades a Bombers es va privatitzar. Des de llavors i fins a l'actualitat, els operadors de l'empresa Atento filtren les trucades que rep el número 080 i, sota les directrius dels caps de sala de Bombers, gestionen l'avís de les dotacions. En un futur proper, el número 112 substituirà el 080 com a telèfon únic d'emergències també per als Bombers de Barcelona.

(Article aparegut a la Revista Fahrenheit, números 36 i 37 -juny i octubre 2010-)

* Marc Ferrer i Murillo és historiador, bomber voluntari i co-autor del llibre "Història dels Bombers de Terrassa" i "Bombers de Catalunya: història i present".

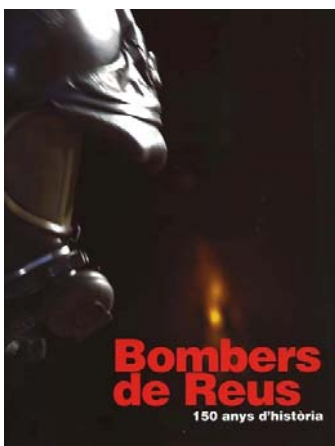
PRESENTACIÓ DEL LLIBRE 'BOMBERS DE REUS, 150 ANYS D'HISTÒRIA'

L'acte s'emmarca en la commemoració del segle i mig de presència dels Bombers a la capital del Baix Camp. L'obra és el resultat del treball d'investigació que han fet els reusencs Ramon Pallicé i Josep Farré.

El passat 7 d'abril es va presentar a l'Orfeó Reusenc el llibre Bombers de Reus, 150 anys d'història, que recull al llarg de 224 pàgines tota la història dels Bombers a la capital del Baix Camp. L'acte va comptar amb la presència dels dos autors, els reusencs Ramon Pallicé i Josep Farré, a més del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, Jordi Gassió, l'alcalde de Reus, Lluís Miquel Pérez, la directora dels Serveis Territorials del Departament d'Interior a Tarragona, Carme Mansilla, el cap de la Regió d'Emergències de Tarragona, Agustí Gatell, i el cap dels bombers de la capital del Baix Camp, Xavier Llorens.

Editat per Activitats Lúdiques del Parc de Bombers de Reus, i amb la col·laboració de l'Ajuntament de Reus i la Generalitat de Catalunya, el llibre presentat pel periodista Xavier Grasset, consta de set capítols. Els dos primers, dels quals se n'ha encarregat Josep Farré, estudien els intents inicials de crear una companyia permanent de bombers a la ciutat ja al 1861. Tots aquells intents, amb més o menys continuïtat, van fracassar, i no va ser fins al 1931 que es va crear un cos de bombers que finalment aconseguiria la permanència definitiva, a Reus. Es tractava d'un servei de titularitat municipal. Aquesta etapa ha estat investigada per Ramon Pallicé, que la desenvolupa en tres capítols.

La darrera part, de dos capítols més, l'ha escrita Josep Farré. Recull el procés de traspàs de competències del cos municipal dels bombers a la Generalitat de Catalunya, al 1982, i fins a l'actualitat. Posteriorment, s'hi ha afegit dos annexos documentals. El primer d'ells és

un llistat de tot el personal que ha prestat servei al cos de bombers de Reus des d'aquells primers anys, al segle XIX, fins al dia d'avui. El segon annex és una cronologia dels fets més rellevants de la història que ambdós autors desenvolupen en les pàgines precedents.

Per a l'elaboració d'aquest nou llibre sobre la història local dels bombers al nostre país, Pallicé i Farré han recorregut un total de 25 centres de documentació; des de biblioteques a hemeroteques i a arxius públics i privats. Per tant, s'ha fet una extensa consulta bibliogràfica i de documents originals de cada època, així com una intensa recerca de material fotogràfic (gairebé 2.500) i entrevistes a diversos protagonistes de la història més recent recollida en totes aquestes pàgines. Els dos autors també han consultat el fons arxivístic de 34 publicacions periòdiques, la més antiga de les quals data de 1860; el Diario de Reus.

Ramon Pallicé, de 83 anys, és advocat de professió. Va iniciar la recerca de la història dels bombers de Reus anys enrere, en què ja havia fet un important buidat documental en diferents arxius sobre l'època en què l'Ajuntament va crear el seu propi cos de bombers en temps de la II^a República. Pallicé també és autor de dues novel·les: "Cap de brot" i "Els persistents".

Josep Farré, de 33 anys, és historiador i bomber funcionari des de 2000. No és la seva primera incursió en el món de la història dels bombers; ara fa tres anys ja va publicar el llibre sobre la història dels bombers de la ciutat de Tarragona, que va editar el Centre de Documentació i Arxiu de l'Ajuntament de Tarragona.

BOMBERS DE BARCELONA A LA REFINERÍA DE PETROLIS D'ESCOMBRERAS L'ANY 1969

Crònica de l'actuació dels Bombers de Barcelona, desplaçats fins a Cartagena, per donar suport en les tasques d'extinció, en l'incendi d'hidrocarburs declarat a la refineria de petrolis de REPESA, al Valle de Escombreras, Cartagena.

❖ Manel Biete Ballester

L'1 d'octubre de 1969 es va declarar un gravíssim incendi d'hidrocarburs a la refineria de petrolis de REPESA al Valle de Escombreras, Cartagena, a Múrcia. Amb cinc morts i més de 160 ferits, el sinistre va esdevenir el més gran que mai hagi hagut d'aquestes característiques al territori espanyol en els darrers 50 anys.

41 anys després d'aquell ja llunyà 1969, volem retre un petit homenatge a tots aquells qui hi participaren (altres cossos de bombers de tota la península, exèrcit, tècnics d'altres refineries, etc.) i en particular, als 25 membres del Cos de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona que s'hi van desplaçar i que, arribant a la refineria el dia 5 d'octubre, van estar durant 5 dies participant a les tasques d'extinció.

La nit del 3 d'octubre, els membres de Bombers de Barcelona estaven participant en les tasques de desenrunament i rescat d'un esfondrament amb víctimes mortals al carrer Unió, a

Barcelona, hi estaven també presents al lloc del sinistre el regidor del SEIS, Sr. José Luis Torres Cáceres, el Cap de Bombers, Sr. Josep Mª Jordán i Casaseca, i es varen presentar el Governador Civil, Sr. Tomás Garicano Goñi i l'Alcalde de la ciutat Sr. Josep Mª de Porcioles, a part de interessar-se pel transcurs de les tasques, per donar l'ordre a Bombers, de formar un destacament i enviar-lo a Escombreras, per ajudar en les feines d'extinció del foc a la refineria.

Aquest destacament va consistir en 25 membres, encapçalats pel Sr. Jordán, 3 oficials, sergents, 4 caporals, 11 bombers i 3 conductors, i el tren de rescat format per 3 auto bombes pesants i un vehicle lleuger, que varen partir cap el lloc dels fets a l'albada del dia 4 d'octubre i arribant a

Cau del Jubilat dels Bombers de Barcelona

Escombreras el dia 5, després de fer nit a Torre Vieja degut a una intensa tempesta.

Un cop allà, els membres de l'expedició varen quedar colpits per la magnitud de l'incendi, ja que cap d'ells havia vist un incendi de tals proporcions en la seva vida professional.

La tasca principal era la de refrigerar els tancs de petroli, per tal que no es produís la deformació de les planxes de metall estructurals evitant així les possibles fugues d'hidrocarbur que podrien estendre's a més parts l'incendi. A la refineria, hi havien tancs d'Hidrogen (que no varen estar afectats perquè segons el Director de la mateixa, Sr. Rusalleda, es va procedir a la seva despressurització), de Propà, i els de petroli.

Des dels primers moments de l'incendi, els 7 vaixells petrolers i butaners amarrats als molls de la refineria, van salpar mar endins, per evitar més riscos, i també es va allunyar de la mateixa un comboi ferroviari amb 15 vagons cisternes i altres 3 amb ampolles de butà.

Les feines varen durar diversos dies, sembla que fins el dia 9 concretament, i va afectar a 28 dipòsits d'hidrocarburs, cremant 167.000 Tones de combustible, per un valor de 350 milions de pessetes. En aquestes tasques es calcula que hi varen intervenir uns 3000 homes i uns 200 vehicles en total.

Tot i que per la forma en que es varen produir les primeres explosions es va valorar l'origen criminal, finalment sembla que es va descartar aquest. Com a curiositat, el dia 2 es va produir un altre incendi a una torre de destil·lació a la refineria de Castelló, que es va extingir sense més conseqüències, això sí, causant gran alarma entre la població veïna.

Detallar que els ràcords dels vehicles dels diferents cossos de bombers desplaçats no coincidien amb els existents a la planta d'Escombreras i encara no estaven homologats al tipus Barcelona (UNE 23400) motivant més problemes als cossos de Bombers que s'hi varen desplaçar alhora de efectuar les recarregues i connexions per obtenció d'agents extintors i aigua.

* Manel Bieta Ballester és Tècnic en Transport Sanitari – Conductor.

*Fotografies: Arxiu Manel Bieta, Arxiu Cau del Jubilat, Arxiu Bombers de Barcelona

25 ANYS DE L'ESCOLA DE BOMBERS DE CATALUNYA

En aquest article, Jose Luis Martínez, que va ser un dels primers formadors i responsable de l'Escola de Bombers de Catalunya, recorda com van ser els seus orígens.

❖ José Luis Martínez Garrido

El que el 17 de juliol de 1986 (pel Decret 280/86) es va anomenar Servei Escola de Bombers de Catalunya va començar a funcionar en la primavera de 1983 sota el nom de Secció de Selecció i Formació de personal, depenent del Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya i ho va fer formant la darrera promoció de Bombers procedents de la

Diputació de Barcelona després de la transferència del Servei Provincial. En aquell moment, es va transferir personal, parcs, equips, i fins i tot, vacants.

El concurs per ocupar aquestes vacants es va produir ja en temps de la Generalitat, i amb la formació d'aquest personal es va iniciar l'Escola de Bombers, o el sistema de formació reglada dels Bombers de la Generalitat.

Realment eren altres temps, però no pitjors. Només diferents.

La idea d'Escola com ens de formació dissenyada pel Servei Provincial i prevista els primers anys de la Generalitat, immediatament es va veure que podia ser ampliada en el sentit d'utilitzar-la com l'eix vertebrador de la creació del Cos de Bombers de Catalunya.

Les entrades de nous bombers requerien d'una formació en aquesta nova tasca, formació que igualment era necessària pels Bombers ja existents en la Diputació de Barcelona, Lleida, Tarragona o Reus, grans

professionals, però que no havien rebut una introducció acadèmica en els seus inicis, excepte de dos grups importants de l'SPEI de la Diputació de Barcelona l'any 1973.

El programa i la formació en règim de residència van afavorir aquesta convivència, malgrat que la Brigada de Girona es va desvincular d'aquesta idea global, exigint rebre la formació fora de les instal·lacions de Bellaterra.

Els professors habituals de l'Escola van ser substituïts per altres tècnics, igual de vàlids, però no habituats a la formació, i els instructors, amb un programa modificat per la Brigada de Girona van haver de desplaçar-se permanentment, sent controlats en les seves intervencions, i fins i tot en el temps lliure, amb el que els 150 Bombers de Girona no van gaudir del que significava formar part d'un Cos de Bombers unificat fins un temps després.

Els programes i textos van ser fruit d'un equip important de persones de diverses procedències, com el quadre de professors format per Tècnics, Bombers i algun Director General en les seves especialitats. La formació era de tots i tots l'exercien en l'Escola de Bombers de Catalunya, en aquell moment Secció de Selecció i Formació de Personal i la única a tot l'Estat.

Aquesta realitat va ser el desencadenant de demandes de formació de la resta del país, i una mostra van ser els cursos pel Consell Insular de Mallorca, Bombers de Castelló de la Plana, Las Palmas de Gran Canaria, Tenerife, Oñati, La Vall d'Uxò i d'altres Cossos que enviaven Bombers a nivell individual dintre el

programa ordinari de l'Escola. Així, per exemple, va aparèixer en Pedro Anitua, posteriorment Sots director General.

El projecte d'Escola i del personal adscrit, pràcticament estava decidit, però al

Els programes i textos van ser fruit d'un equip important de persones de diverses procedències

Imatge aèria de la seu de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments a Bellaterra, poc abans de la seva inauguració l'any 1983. Les seves instal·lacions també van acollir l'Escola de Bombers.

cessament del llavors Inspector General (l'inspirador del Cossos de Bombers d'àmbit territori al i del Llibre Vermell, Lluís Pou), que ja tenia fins i tot previst un cap per l'Escola procedent de la universitat, ho va canviar tot i es va optar per atorgar la el comandament de la Secció de Selecció i Formació de Personal a un tècnic procedent de l'SPEI i amb experiència en formació de Bombers, José Luis Martínez, que estava en el parc de Bombers de Badalona dedicat a tasques de prevenció. La resta de personal quasi en la seva totalitat ja estava fent formació amb el Bienvenido Aguado al que va acompanyar com a tècnic Joan Gràcia. Més tard s'incorporaria Jaume Guamis substituïnt l'Aguado.

Lázaro, Valbuena, Lloria, Balart, Pedrola, Mariano Ramos, els aparelladors Màxim del Valle, Pedro Carrasco i Marcel·li Blanchar, amb el suport administratiu de la Anna Duran, Masachs, Corell i la Sra. Lola, van ser els primers components d'aquella experiència a la que després es van afegir José Cárceles i Moisés, a l'igual que Maria Agusi i Monserrat Fernández com a secretària de l'Escola.

La formació estava en marxa, però faltava un símbol, doncs al no ser un Servei, l'Escola no tenia ni segell. El disseny del

triangle del foc trencat pels Bombers realitzat per la Anna Duran i el treball en marqueteria dels aparelladors van fer la imatge d'aquella incipient Escola. Els llibres posteriors ja tenien identificació, però de 1983.

L'experiència va ser reconfortant pel personal implicat en la formació, però no va ser fàcil. L'Escola vivia de la "caritat" dels Serveis i Seccions propers i dels materials i equips d'algunes Brigades que li prestaven els seus. Aquesta dependència limitava en part l'operativitat, doncs en algun moment, aquest equips sortien de l'Escola al seu lloc d'origen en mig d'una pràctica per necessitats operatives. Molts dilluns els instructors no trobaven el material o el vehicle preparat el divendres, doncs el cap de guàrdia havia ordenat la seva posada en acció el cap de setmana, però com el cap de guàrdia havia canviat, els materials no tornaven ningú al seu lloc de sortida amb el consegüent disgust dels instructors.

Fins la creació oficial a l'estiu de 1986 no es disposava de pressupost però el programa s'havia de portar a terme i es cremava gasoil d'automoció per no poder comprar combustibles residuals de processos industrials, es netejaven els camps de vehicles abandonats per fer pràctiques de

L'Escola vivia de la "caritat" dels Serveis i Seccions propers i dels materials i equips d'algunes Brigades que li prestaven els seus

d'escarceració o se li portava aigua a un pagès a canvi de bales de palla. El Servei Administratiu no podia comprar vehicles usats, ni combustibles rebutjats, ni palla. Ben mirat, per què voldria una Escola coses així?,

En les pràctiques de nit, que també es feien, els conductors de la B-30 avisaven de foc en la zona de Bellaterra, i les veïnes de Ciutat Badia ens portaven els llençols amb taques negres dels nostres fums, que al refredar-se creuaven la C-58 i els hi tacaven. Però la mort de l'àrea de pràctiques va arribar a la instal·lació d'un espai de gran sensibilitat ambiental a la Universitat, i l'obligació de canviar fora de temps uns filtres de no sabem quin preu.

La proposta de fer l'Escola a Castellbisbal, amb terrenys cedits i camp de maniobres esponsoritzat per la Cambra d'Indústria no va quallar, més pels tècnics del moment que per la Direcció, i poc temps després, amb un canvi de Directores (!!) s'acabava el meu temps a l'Escola. D'aquell primer equip ja no queda ningú dedicat a la formació. L'últim ho va deixar l'estiu passat, i la resta van agafar diversos destins dintre o fora de Bombers:

Un de *Fire Marshal* per Amèrica, un altre de l'equip de seguretat de La Caixa i un altre en una enginyeria. Alguns ja estan jubilats com jo, però n'estic segur que recorden aquells temps com dels més profitosos de la seva vida laboral.

Primers vehicles dels Bombers la Generalitat de Catalunya

N'era tant important la Sra. Lola endreçant la Residència com el Masachs prenent notes gràfiques o fent de cap de dia (a les nits) o el tècnic que programava la formació o executava les pràctiques amb els instructors! El Cap de l'Escola i el conjunt administratiu servien de referència a la Direcció i a la Sots Direcció corresponent.

Primera promoció de l'Escola de Bombers de Catalunya

Alfons Ortí, el primer director, se'l va trobar fet i en principi s'oposava al meu nomenament, malgrat que posteriorment va fer de professor en temes de radioactivitat. Jordi Martínez va creure en l'Escola, i la va promocionar dintre i fora de Catalunya, fent també de professor de química i Alfons Thió va aconseguir que l'Escola fos un Servei, aprofitant el canvi del Servei d'Extinció a Sots Direcció d'Extinció en el mateix decret de creació de l'Escola i del meu nomenament.

No puc fer la història de l'Escola de Bombers de Catalunya ni ho pretenc, però crec que son unes pinzellades dels primers anys de l'Escola, desconegudes per molts dels que ara son Bombers, dirigents de Bombers, o responsables de la seva formació.

* José Luis Martínez Garrido. Vicepresident d'ASELF. Va ser primer cap de l'Escola de Bombers de Catalunya. Sotsinspector jubilat del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya.

*Fotografies: Arxiu Bombers Generalitat de Catalunya i Arxiu José Luis Martínez.

INCENDI A LA FUSTERIA COLL VIADER DE GIRONA

A principis de novembre de l'any 1961 l'empresa de fustes Coll Viader de Girona va ser completament arrasada pel foc.

❖ Joan Marc Silvestre i Acedo

La matinada del 4 de novembre de 1961 un espectacular i paürós incendi es va declarar a l'empresa de fustes Coll-Viader de Girona. L'alarma d'incendi es va donar a les tres de la matinada i en tant sols quinze minuts els primers efectius dels bombers van arribar a lloc. L'espectacularitat del foc va despertar el veïnat de la zona. Les flames van arribar als trenta metres d'alçada, el fum ho va envair tot i la llum del foc es veia des de molts punts de la ciutat. Els bombers gironins van necessitar l'ajut de la Brigada Municipal, i també més tard es van incorporar efectius de la Guàrdia Civil. Es van trigar més de catorze hores en apagar les flames. El foc va destruir completament totes les instal·lacions de l'empresa que ocupaven uns 400 metres quadrats, així com tota la maquinària i els estocs de fusta. A

més de les tasques d'extinció dins la pròpia indústria, els bombers van haver de lluitar perquè el foc no s'apropés a les fàbriques veïnes ni als vagons de tren d'una via morta propera, ja que les instal·lacions de Coll-Viader es trobaven entre les línies del ferrocarril d'Olot a Girona. Tot i així, les flames van afectar uns pals de llum i durant unes hores, la zona es va quedar sense electricitat. El foc es va donar completament per controlat a les cinc de la tarda de l'endemà, tot i que les tasques de desenrunament i extinció total van durar alguns dies més, ja que tot el solar estava ple de brases, cendres i fusta cremada.

* Joan Marc Silvestre i Acedo és historiador.

* Procedència de les fotografies: Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de Girona

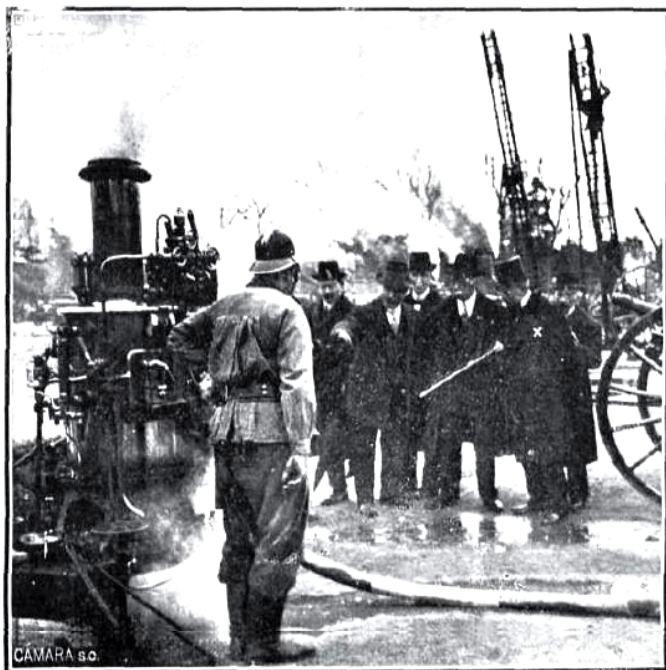

HEMEROTECA HISTÒRICA

Crònica d'una exhibició dels Bombers de Barcelona. *Mundo Gráfico* nº15 5 Febrer 1912

MUNDO GRÁFICO

EL CUERPO DE BOMBEROS DE BARCELONA

El alcalde de Barcelona, Sr. Sostres, y varios concejales examinando el material de incendio durante el simulacro efectuado el día 4 del actual

El alcalde de Barcelona, Sr. Sostres, pasó revista, el domingo último, al cuerpo de bomberos de aquella capital, que por su admirable organización y por el material de que está dotado tan importante servicio, puede considerarse como modelo entre los de España. Efectuaron, á presencia del Sr. Sostres, distintas maniobras, que demostraron la perfecta instrucción de cuantos componen el cuerpo de bomberos, y después hizose un simulacro de incendio.

Los bomberos durante el simulacro de incendio

El alcalde dirigiendo la palabra á los bomberos, después de las maniobras

FOTS. M. G. P. POR BALCELL

HA ESTAT NOTÍCIA...

➤ **El Cos de Bombers de la Generalitat reorganitza la seva estructura operativa**

A mitjans d'abril, la inspectora Anna Martín Mayench va substituir Joan Rovira, sent la nova subdirectora general operativa del cos de Bombers de la Generalitat. Per primera vegada una dona comandarà un cos que compta amb un percentatge baixíssim d'aquest sexe. Anna Martín Mayench té 46 anys i era cap del servei de prevenció. És arquitecte de formació i va aprovar les oposicions d'inspectora l'any 1994. Des de llavors, sempre ha estat desenvolupant tasques de cap de guàrdia i de comandament. La resta del canvi són: Joan Rovira pren el càrrec de Cap de la Divisió de Planificació i Gestió. Manel Bosch, passa a ser cap de la Divisió de la Sala Central de Bombers. Màxim del Valle va ser designat cap de la Divisió d'Operacions. Antoni Rifà, cap de l'Àrea de Prevenció i Gestió de la Regió d'Emergències Metropolitana Nord (REMN). Albert Cervera, nou cap de l'Àrea d'Operacions de la REMN. Moisès Galan, cap de la Unitat Territorial II de la REMN. Dins de la Subdirecció General Tècnica, Robert Gómez va passar a ser cap del Servei Tècnic i Albert Vilanova, nou cap del Servei de Prevenció.

➤ **Simposi de la Xarxa Europea sobre Seguretat i Rescats de Muntanya a la Val d'Aran**

Pompiers d'Aran i Bombers de la Generalitat van participar en les sessions de treball que la Xarxa Europea sobre Seguretat i Rescats en Espais de Muntanya va fer a la Val d'Aran els dies 5, 6 i 7 d'abril, a Arties. També van intervenir diferents especialistes internacionals sobre el rescat i la seguretat a la muntanya, així com experts de pistes d'esquí, de predicció d'allaus, de protecció civil i d'equipament per a muntanyencs i alpinistes, entre d'altres.

➤ **Incendi en un pis de l'Hospitalet de Llobregat amb onze persones ferides**

A mig matí del dia de Sant Jordi, onze dotacions dels Bombers van treballar en l'extinció d'un incendi al carrer Mas d'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès), que va calcinar completament un habitatge situat als baixos de l'edifici de 5 plantes. El fum i l'elevada temperatura produïda per les flames van pujar per la caixa de l'escala i van afectar les plantes superiors de l'immoble. Com a mesura preventiva es va evacuar tot

l'edifici. 3 persones van resultar ferides greus, 3 més amb cremades lleus i 5 van ser ateses per símptomes d'ansietat i contusions. Al lloc dels fets també es van traslladar efectius del SEM, la Policia Local i els Mossos d'Esquadra.

➤ **Bombers de Granollers i Cerdanyola aconsegueixen el segon lloc als campionats estatals d'Excarceració i de Rescat en Altura.**

L'equip de Granollers dels Bombers de la Generalitat va finalitzar en segona posició en la classificació general del Concurs estatal d'Excarceració que es van fer la darrera setmana d'abril a Cullera, al País Valencià. Els vallesans van quedar al darrere de l'equip del Consorci de Badajoz, primer de la general, i pel davant dels components del Consorci de València-Gandia, que van ser tercers. Els tres equips representaran l'Associació de Professionals del Rescat en Accidents de Trànsit (APRAT) en el proper campionat del món d'excarceració, que es farà a Nova Zelanda al mes de juliol. Es dona la circumstància que en aquest campionat hi haurà per primer cop com a jutge internacional un altre membre del Cos de Bombers de la Generalitat. Es tracta de Roger Llinàs, que ha estat designat com a tal per l'ens organitzador, la World Rescue Organization. També cal dir que Granollers va ser l'equip més ben valorat quant a atenció sanitària a les víctimes que s'havien de rescatar del vehicle accidentat, mentre que Terrassa, l'altre dels tres equips que representaven el Cos de Bombers de la Generalitat al certamen, va quedar en segon lloc en la classificació de millor equip tècnic.

Junt al campionat estatal d'excarceració, també es va celebrar a Cullera la segona edició del concurs de Rescat Urbà en Altura, on els Bombers de la Generalitat van estar representats per un equip dels Grups d'Activitats Especials (GRAE) de Cerdanyola del Vallès. Aquests van quedar classificats en segon lloc de la general, darrere l'equip de l'empresa Vertisub.

➤ **Bombers realitzen més de 1.200 sortides durant la nit de Sant Joan**

Els Bombers de la Generalitat van dur a terme un total de 1.046 sortides al llarg de tota la revetlla de Sant Joan des les 20h del 23 de juny, i fins a les 8h del matí de l'endemà. D'entre tots aquests serveis, els més destacable va ser un foc de vegetació forestal, a l'Escala, que va cremar 1,5 ha. i va mobilitzar 34 dotacions terrestres i 5 mitjans aeris. La resta de serveis atesos pels Bombers van ser, bàsicament, per

apagar incendis de contenidors i altre mobiliari urbà, de vegetació urbana i per a realitzar rutes de prevenció o seguiment de fogueres. Els bombers de Barcelona van efectuar durant la revetlla, 168 sortides, cap d'elles destacada.

➤ **Nous caps de Parc**

Els darrers mesos han estat nomenats nous caps de parc dels Bombers de la Generalitat de Catalunya. A Tarragona, José Núñez Linares; a Arbúcies, Martí Pastells; a Matadepera, Marcel·lí Bosch Muntal, a Gandesa, Càndid Carreras Serres; a Ulldecona, Diego Luís González Gómez; a Cerdanyola del Vallès, Vicenç Piqué Álvarez i a Solsona Martín Pérez Arciniega.

➤ **Una explosió de gas provoca la mort d'una noia a Cardedeu**

Una noia de 23 anys va morir en una explosió de gas que va tenir lloc a primers hores del matí a Cardedeu (Vallès Oriental) a la carretera de Cànoves, el 4 de maig. Quatre dotacions dels Bombers de la Generalitat i tres del Sistema d'Emergències Mèdiques, entre elles un helicòpter medicalitzat, es van adreçar a l'indret de l'incident, a banda de la policia local. A causa de l'explosió produïda per una fuita de dues ampolles de butà, el sostre de la planta baixa de l'edifici va cedir parcialment i l'estructura va quedar prou malmesa. L'immoble del costat i el que es troba situat al carrer del darrere, una casa en rehabilitació, també van patir danys estructurals.

➤ **Dos sinistres importants a Santa Coloma de Gramanet en pocs dies, amb víctimes mortals**

El 13 de maig es va produir un l'esfondrament, passades les 6 del matí, al carrer Jacint Verdguer de Santa Coloma de Gramanet. Fins al lloc, es van desplaçar dotze dotacions dels Bombers de la Generalitat, tres unitats del SEM i efectius dels Mossos d'Esquadra i de la policia local. L'edifici esfondrat era de planta baixa i tres pisos d'alçada i va cedir, a sobre d'una de les habitacions del primer pis, els forjats de les plantes superiors, provocant ferides greus a un home de 79 anys i la mort a una dona de 83 anys.

Una setmana més tard, a la mateixa població del Barcelonès, tenia lloc a les tres de la matinada, del 20 de maig un foc al Carrer Verdi, cremant completament el pis situat a l'àtic tercera, dins un edifici de quatre plantes, amb quatre pisos per planta, tot provocant que la família que l'habitava, el pare, la mare i un dels fills amb cremades de diversa gravetat, i un segon fill amb cremades greus que li van causar la mort. Fins

al lloc es van mobilitzar sis dotacions dels Bombers que van extingir l'incendi en mitja hora.

➤ **Trobades internacionals de bombers juvenils**

El 7 de maig va tenir lloc a la capital de la Cerdanya, una trobada de bombers catalans i francesos on van realitzar efectuaran maniobres i proves conjuntes a més de diverses demostracions. Aprofitant la trobada, el director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments (DGPEIS), Jordi Gassió, va nomenar deu nous bombers juvenils del Cos de Bombers de la Generalitat.

Els nomenaments corresponen a tres bombers juvenils dels parcs de Castellar del Vallès, dos de Sant Llorenç Savall i cinc de Viladecavalls (Vallès Occidental), tots ells pertanyents a la Regió d'Emergències Metropolitana Nord. Amb aquests nous nomenaments ja són un centenar els bombers juvenils que formen part del Cos de Bombers de la Generalitat.

El 16 de juny, deu Bombers voluntaris juvenils del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya van sortir cap a la ciutat francesa d'Annecy on van participar el cap de setmana en una trobada de bombers juvenils de països europeus. Van participar en unes jornades tècniques, primers auxilis, i proves esportives.

➤ **Un incendi d'habitatge a Arbúcies obliga a evacuar una quarantena de persones**

A primers hores del matí del 4 de maig, els Bombers de la Generalitat van rebre, avís d'un incendi d'habitatge al carrer Segimon Folgaroles d'Arbúcies (Selva). Es van mobilitzar set dotacions, les quals van pogut controlar el foc en mitja hora. Les flames van calcinar un pis de tres habitacions,. El foc també van afectar un pis superior ja que les flames es van estendre pel cel obert de l'immoble. Com a mesura preventiva s'han evacuat 39 veïns, encara que no hi va haver cap persona ferida.

➤ **Crema una nau industrial a Tarragona amb un intoxicat lleu**

La matinada del 6 de maig, els Bombers de la Generalitat van ser alertats, d'un incendi que afectava una nau al carrer Plata, al polígon industrial Riu Clar de Tarragona. L'incendi va cremar totalment la nau, l'estructura de la qual es va col·lapsar, una indústria panificadora d'una sola planta d'uns 1.400 m². A la part frontal de la indústria, es trobava la zona de les oficines, distribuïdes en dues plantes d'uns 100 m² cadascuna, que també van cremar totalment. Un treballador va resultar intoxicat lleu a causa del

fum i va ser evacuat a l'Hospital. Fins al lloc de l'incendi es van desplaçar una vintena de dotacions dels Bombers que van evitar que les flames es propaguessin a les naus laterals.

➤ **Sindicats de bombers denuncien a Interior que novament hi ha pocs efectius per la campanya forestal**

Sindicats de bombers de la Generalitat de Catalunya van denunciar a la Conselleria d'Interior que les guàrdies complementàries d'estiu fossin cancel·lades. Aquesta cancel·lació va suposar pels parcs de bombers professionals de la Generalitat que durant la campanya forestal'11 es trobessin de forma repetitiva en situació sota mínims, posant en risc la seguretat dels ciutadans de Catalunya, el seu patrimoni natural, i la pròpia seguretat dels bombers. Pels sindicats el fet de suprimir les guàrdies complementàries va ser un greu error, i es va condicionar que davant els incendis forestals la resposta del Cos de Bombers de la Generalitat fos inferior en recursos i capacitat operativa del que era habitual els darrers anys.

➤ **L'exèrcit espanyol provoca diversos incendis forestals**

No és la primera vegada que els militars provoquen incendis forestal. En el mes d'octubre del 2009, en aquella zona van cremar 9,5 hectàrees en una zona amb 'un alt valor ecològic'. En el mes de juliol de 2010 també es se'n van produir. I aquest any 2011, en 5 ocasions l'Exèrcit ha produït incendis de bosc i matolls que han cremat 33 hectàrees. Per aquest motiu, el diputat al Parlament de Catalunya, Toni Strubell, va demanar, a mitjans de juliol, el tancament del camp de tir de l'Exèrcit a Sant Climent Sescebes.

➤ **Els Bombers de la Generalitat van col·laborar en un incendi a Eivissa**

Un comboi dels Bombers de la Generalitat, format per quinze efectius, entre els quals hi havia membres del (GRAF) va sortir la tarda del 26 de maig cap a l'illa d'Eivissa per a donar suport, a petició del govern balear, a les tasques d'extinció de l'incendi forestal que afectava la Serra de Morna. Dels 15 efectius, tres van donar suport al Centre de Comandament dels Bombers de les Illes Balears fent tasques d'anàlisi i planificació. Els altres 12 van formar un grup d'execució de maniobres amb foc tècnic i van estat treballant en l'extinció del foc. Al matí del dia 28 van iniciar la tornada cap a Catalunya, després de passar el relleu a una unitat de

bombers valencians. El foc es va extingir el 3 de juny i va cremar 1.576 hectàrees de pineda.

➤ **L'incendi d'un transformador provoca una densa fumera al centre de Barcelona**

L'incendi d'un transformador elèctric a la cruïlla del passeig de Gràcia amb la Gran Via de Barcelona, el 15 de juny va provocar una densa fumera a les portes dels magatzems Zara. L'incident es va produir poc abans de les tres de la tarda, a causa d'un sobreescalfament del transformador. Treballadors i clients van haver de sortir momentàniament al carrer per no inhalar fum. Tot i això, van poder tornar-hi de seguida i no va ser necessari evacuar l'edifici. Els danys no van estat importants i les dues dotacions de bombers que es van desplaçar a la zona van controlat l'incendi en uns minuts.

➤ **Els Bombers del Parc de Caldes de Montbui celebren el seu 30è aniversari**

En el marc dels actes de celebració dels 30 anys d'història del parc de Bombers Voluntaris de Caldes de Montbui, el darrer cap de setmana de maig es van organitzar diferents activitats, entre d'altres, simulacre d'excarceració, una exposició de vehicles i una cursa popular, que van comptar amb l'assistència del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, Jordi Gassió, l'alcalde de Caldes de Montbui, Jordi Solé, el cap de la Regió d'Emergències Metropolitanes Nord, David Borrell i el cap de parc, Pere Rodriguez. Els actes de commemoració del 30è aniversari dels Bombers de Caldes de Montbui culminaran a finals d'octubre coincidint amb la Festa Major del municipi.

➤ **Incendi de vegetació a Oliana**

La tarda del 26 de juny va començar un incendi de vegetació que va afectar al nord el barranc al peu del Tossal del Torrent, al nord del nucli urbà d'Oliana (Alt Urgell). El foc va cremar una superfície de 7 hectàrees de vegetació agrícola i d'arbrat de ribera. En l'incendi van treballar 12 dotacions terrestres i 10 mitjans aeris. Com a conseqüència d'aquest incendi no es va activar cap pla d'emergència.

➤ **Un incendi a la cripta de la Sagrada Família obliga a desallotjar els turistes**

El matí del 19 d'abril, un incendi a la Sagrada Família de Barcelona va obligar a la Guàrdia Urbana a desallotjar 1.500 persones del temple de manera preventiva. L'incendi va ser

intencionat. Nou dotacions de bombers van treballar en l'extinció del foc, que no va provocar ferits però va causat una gran fumera i expectació. Quatre treballadors de la Sagrada Família que van resultar intoxicats lleus pel fum, van ser traslladats en un centre hospitalari.

➤ **Protesta dels Bombers de Barcelona**

Prop de 400 bombers de Barcelona es van manifestar el 20 de maig per demanar una solució per al conflicte laboral que els enfronta amb l'Ajuntament per les retallades de material i formació. Segons els manifestants, el govern municipal no compleix amb els seus compromisos, i això els impedeix donar el servei amb seguretat i condicions. El moment més àlgid de la protesta va ser quan els bombers de Barcelona es van unir per uns moments amb els acampats de la plaça de Catalunya, amb aplaudiments i proclames de suport mutu. La marxa de protesta que va acabar a les portes de l'Ajuntament.

➤ **Incendi forestal a Benifallet**

A primeres hores de la matinada del 23 de maig es va declarar en el paratge el Solà de la Venta Roja de Benifallet (Baix Ebre), un incendi que va cremar una superfície de 10 hectàrees de matoll i vegetació forestal. Es va tractar d'un incendi de superfície en una zona abrupta que puntualment havia fet algun entorxeig d'arbrat. Van treballar mitja dotzena de mitjans aeris i una vintena de terrestres.

➤ **Una exposició repassa la història dels Bombers de Barcelona**

Una exposició titulada "Història dels bombers de Barcelona" va ser inaugurada a principis de juliol en els locals de l'associació de veïns del Poblesec, aplegant fotografies i diversos objectes dels Bombers de Barcelona.

➤ **Bombers catalans es desplacen al terratrèmol de Lorca (Múrcia)**

La nit de l'11 de maig una vintena d'efectius del Cos de Bombers de la Generalitat es van preparar per sortir amb destinació al nucli urbà de Lorca (Múrcia) que hores abans havia estat sacsejat per diversos terratrèmols. El comboi d'ajuda estava format per cinc vehicles més un camió de la unitat de suport logístic i vint bombers, entre els quals hi havia cinc efectius del Grup d'Actuacions Especials (GRAE) i un metge del Grup d'Emergències Mèdiques. A més, els Bombers de Barcelona també van preparar 10 efectius i 4 vehicles. Els dos cossos de bombers catalans van oferir la seva ajuda tan

bon punt van tenir notícia del sisme i els Bombers locals la van acceptar. Però al cap d'unes hores, i amb el comboi en camí, avaluada l'emergència i descartada la necessitat de l'ampliació del dispositiu de rescat, des de Múrcia, van reconsiderar la seva posició i van desestimar la intervenció, fent tornar abans d'arribar al seu destí el comboi de bombers catalans.

➤ **Dos trens xoquen a l'estació del Clot-Aragó de Barcelona**

El 28 d'abril, divuit persones van resultar ferides lleus en un xoc entre dos trens a l'estació del Clot-Aragó de Renfe, a la ciutat de Barcelona. Un comboi de Rodalies va xocar contra un tren hotel que estava buit i estacionat al Clot. A conseqüència del xoc, el cinquè i el sisè vagó del tren de Rodalies van descarrilar i van inutilitzar la via. A causa de l'accident, Protecció Civil ha posat en marxa el pla Ferrocat. Diversos vehicles de bombers i del Servei d'Emergències Mèdiques es van desplaçar fins al lloc per atendre persones ferides per contusions i per crisis d'ansietat.

➤ **Bombers de la Generalitat participen en el concurs de rescat GrimpDay a Bèlgica**

Dos equips dels Bombers de la Generalitat van participar el 4 de juny en el GrimpDay, un concurs de rescat celebrat a Namur, a Bèlgica i organitzat pel Servei Regional de Bombers de Namur. El concurs va comptar amb la participació de 40 equips de diferents països d'arreu del món. Dels dos equips formats amb personal dels Grups d'Actuacions Especials (GRAE) d'Olot, Camprodon i de Cerdanyola del Vallès i del Grup d'Emergències Mèdiques (GEM) dels Bombers de la Generalitat que van participar, un va quedar en 10è posició i l'altre 25è.

➤ **Apagafocs 2.0**

Des del mes d'abril ja es pot trobar l'Apagafocs a les principals xarxes socials.

Al facebook:

<http://www.facebook.com/apagafocs.historiesdebombers>

Al twitter:

<http://twitter.com/Apagafocs>

IMATGES

Cos de Bombers de Tortosa l'any 1983. Procedència de la fotografia: Raúl Muñoz Arcas

Promoció gener de 1992 de Bombers de Barcelona. Procedència de la fotografia: Web del bomber Antonio Zapater (www.zapater.org)

SANMARTÍ Y BRACONS

Calle San Pablo, 92

Apartado de Correos núm. 21

Teléfono núm. 1188

SABADELL

Acoplado
"Barcelona"
desenchufado

Enchufes "Barcelona"

Patente Española

MARCA REGISTRADA

☞ Adoptados, por su sencillez, seguridad y rapidez de enchufe, por la casi totalidad de los cuerpos de Bomberos de España.

☞ Modelo único que ha sido adoptado en todos los puestos de incendios de la Exposición de Barcelona y en varios de los departamentos de la de Sevilla.

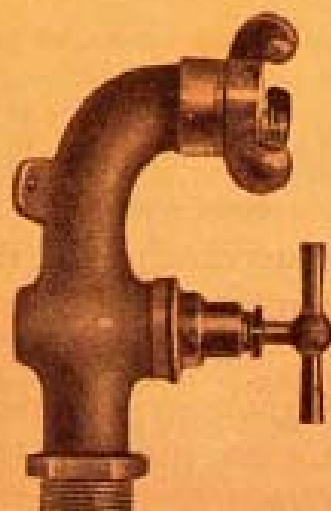
☞ Recomendado por R. O. publicada en el Diario Oficial del Ministerio de Marina, n.º 49, de fecha 29 de febrero de 1928, para todos los arsenales, departamentos y buques de guerra españoles, vistos los resultados obtenidos en las pruebas efectuadas a plena satisfacción en el Arsenal de Cartagena.

☞ Esta casa tiene anexo a sus talleres, las fundiciones de Hierro y Metales de su misma propiedad.

☞ Especialidad en transmisiones modernas de toda clase.

☞ Maquinaria agrícola y lavaderos de Lana perfeccionados y de gran rendimiento.

☞ Estudio de planos y presupuestos de toda clase.

Boca de incendio, tipo horizontal,
con enchufe "Barcelona"

Boca de incendio, tipo vertical
con enchufe "Barcelona"
y platina

Aparato Salvavidas perfeccionado tipo T. S.